

Byla C-515/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. rugpjūčio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Court of Appeal (Airija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. liepos 30 d.

Apeliantas:

PH

Kita apeliacinio proceso šalis:

Minister for Justice and Equality (Teisingumo ir lygybės ministras)

<...> [Procesiniai etapai, per kuriuos *Court of Appeal* (Apeliacinis teismas) priėmė nutartį pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus]

<...> [Šalių advokatų vardai ir pavardės]

COURT OF APPEAL (Apeliacinis teismas)

<...> [Nacionalinis bylos numeris ir kolegijos sudėtis]

**BYLOJE DĖL EUROPEAN ARREST WARRANT ACT 2003 (2003 m.
Europos arešto orderio įstatymas)**

(SU PAKEITIM AIS)

ŠALYS:

**MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY (Teisingumo ir lygybės
ministras),**

<...> *kita apeliacinio proceso šalis,*

IR

PH,

<...> *apeliantas*,

**PRAŠYMAS PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ
TEIKIAMAS PAGAL SUTARTIES DĖL EUROPOS SĄJUNGOS
VEIKIMO**

267 STRAIPSNĮ

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas

- 1 Šį prašymą teikia *Court of Appeal* <...>

<...>

Šalys ir jų atstovai

- 2 Šios bylos šalys:

Minister for Justice and Equality (Teisingumo ir lygybės ministras, toliau – *ministras*) <...>

PH (toliau – *apeliantas*) <...> [šalių teisinių atstovų vardai ir pavardės]

Pagrindinės bylos dalykas

- 3 Lenkija prašo perduoti apeliantą pagal 2019 m. vasario 26 d. išduotą Europos arešto orderį (toliau – EAO). EAO išduotas tam, kad apeliantas būtų perduotas siekiant vykdyti vienerių metų laisvės atėmimo bausmę, kuri jam buvo skirta 2015 m. gegužės 29 d. Vroclavo *Śródmieście* (miesto centras) apylinkės teismo jo atžvilgiu priimtu apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl nusikalstamos veikos, kurią sudaro paslaugų teikimą trikdančios išpuolis prieš Vroclave veikiančią komercinę įmonę ir grasinimas jį tęsti, jeigu nebus sumokėta tam tikra pinigų suma. Bausmės vykdymas buvo atidėtas ir nustatytas 5 metų probacinis laikotarpis. Ši nusikalstama veika buvo padaryta 2015 m. sausio mėn. ir šioje nutartyje vadinama „*pirmąja nusikalstama veika*“.
- 4 Apeliantui buvo pranešta apie prieš jį pradėtą procesą ir jis atvyko į apylinkės teismą. Apeliantas neapskundė dėl jo priimto apkaltinamojo nuosprendžio ir skirtos bausmės.
- 5 2017 m. vasario mėn. Bydgoščiaus apylinkės teismas jį pripažino kaltu dėl nusikalstamos veikos, kurią sudaro įsilaužimu į priekabinį namelį ir daiktų vagyste iš jo. Už šią nusikalstamą veiką apeliantui buvo skirta 14 mėnesių laisvės atėmimo bausmė, kuri šioje nutartyje vadinama „*antrąja nusikalstama veika*“.

- 6 Antroji nusikalstama veika buvo padaryta per probacinį laikotarpį, taikytą dėl už pirmąją nusikalstamąją veiką skirtos bausmės, todėl 2017 m. gegužės 16 d. Vroclavo *Śródmieście* apylinkės teismas pagal Baudžiamojo kodekso 75 straipsnio 1 dalį priėmė nutartį dėl vienerių metų laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo (toliau – nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo). 75 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „*teismas nurodo vykdyti bausmę, jeigu per probacinį laikotarpį nuteistasis padaro tyčinę nusikalstamą veiką, panašią į tą, už kurią jis buvo pagrįstai ir galutinai nuteistas laisvės atėmimo bausme*“. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad 75 straipsnio 1 dalies nuostata yra imperatyvi, ir išduodančioji teisminė institucija nurodo, kad nutartis dėl skirtos bausmės vykdymo yra „*privaloma*“.
- 7 Apeliantas nežinojo apie 2017 m. vasario mėn. įvykusį Bydgoščiaus apylinkės teismo posėdį ir nedalyvavo šiame posėdyje nei asmeniškai, nei per teisinį atstovą. Jis taip pat nežinojo apie tolesnį procesą Vroclavo *Śródmieście* apylinkės teisme, per kurį buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, ir nei jis asmeniškai, nei jo teisinis atstovas nedalyvavo 2017 m. gegužės 16 d. posėdyje.
- 8 2019 m. vasario 26 d. Vroclavo *Śródmieście* apylinkės teismas išdavė EAO. Jis prašo perduoti apeliantą tik dėl pirmosios nusikalstamos veikos. Jo neprašoma perduoti dėl antrosios nusikalstamos veikos.
- 9 Atsakydamas į *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) prašymą, Bydgoščiaus apylinkės teismas paaiškino, kad pasibaigė terminas, per kurį apeliantas galėjo apeliacine tvarka apskusti dėl antrosios nusikalstamos veikos priimtą apkaltinamąjį nuosprendį. Vis dėlto tas teismas nurodė, kad bet kuri šalis gali „*kreiptis dėl išimtinėmis aplinkybėmis taikomos teisių gynimo priemonės (nuosprendžio panaikinimo, proceso atnaujinimo)*“. Jokios papildomos informacijos apie tą procesą nepateikta. Atsižvelgiant į išduodančiosios teisminės institucijos pateiktą informaciją, akivaizdu, kad, jeigu ir kol nebus priimta nutartis sustabdyti 2017 m. vasario 21 d. nutarties vykdymą, ir toliau galios nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo pasekmės.
- 10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas preliminariai mano, kad apelianto bylos nagrinėjimas ir nuteisimas *in absentia* už antrąją nusikalstamąją veiką neatitiko [Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija, toliau – EŽTK] 6 straipsnio arba (tiek, kiek jie taikytini) [Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos, toliau – Chartija] 47 bei 48 straipsnių. Atsižvelgiant į šiuo metu turimą informaciją, negalima daryti išvados, kad apeliantas atsisakė teisės dalyvauti tos bylos nagrinėjime. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat preliminariai mano, kad, jeigu apelianto bylos dėl antrosios nusikalstamos veikos nagrinėjimas ir (arba) vėlesnis posėdis, per kurį buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, pagrįstai turi būti laikomi „*teisminiu nagrinėjimu, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“, kiek tai susiję su aptariamu perdavimu, nėra įvykdyti 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos[, iš dalies pakeisto 2009

m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR], (toliau – *Pagrindų sprendimas*) 4a straipsnio ir *European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Europos arešto orderio įstatymas, toliau – *2003 m. įstatymas*) 45 straipsnio reikalavimai. Šioje apeliacinėje byloje <...> iškilęs klausimas susijęs su tuo, ar iš esmės tokie aspektai apskritai svarbūs priimant sprendimą dėl perdavimo. Jeigu paaiškėtų, kad jie svarbūs, gali tekti atlikti papildomą tyrimą prieš galutinai įvertinant, ar, atsižvelgiant į faktines aplinkybes, tikrai reikėtų atsisakyti perduoti asmenį.

- 11 Buvo nurodyti keli skirtingi prieštaravimo dėl perdavimo pagrindai, kuriuos visus *High Court* atmetė. Kiek tai susiję su šiuo prašymu priimti prejudicinį sprendimą, svarbūs tik du susiję prieštaravimo pagrindai:

1) pirmiausia apeliantas teigia, kad tokiomis aplinkybėmis, kai jam už pirmąją nusikalstamą veiką skirta laisvės atėmimo bausmė (dėl kurios prašoma jį perduoti) yra vykdytina tik dėl to, kad jis vėliau nuteistas už antrąją nusikalstamą veiką, ir dėl to priimtas 2017 m. gegužės 16 d. nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, procesas, per kurį buvo priimtas tas apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo yra „*teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“, kaip tai suprantama pagal *Pagrindų sprendimo* 4a straipsnį, kuris Airijos teisėje įgyvendintas 2003 m. įstatymo 45 straipsniu. Remdamasis tuo, apeliantas teigia, kad turi būti atsisakyta jį perduoti, nes tas procesas vyko *in absentia* ir netaikoma nė viena iš *Pagrindų sprendimo* 4a straipsnio 1 dalyje (2003 m. įstatymo 45 straipsnyje) nustatytų sąlygų;

2) antra, apeliantas teigia, kad procesas, per kurį priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl antrosios nusikalstamos veikos, ir procesas, per kurį buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, vyko pažeidžiant jo [teisę] teisingą bylos nagrinėjimą, <...> garantuojamą EŽTK <...> 6 straipsnyje <...>. Kadangi procesas vyko *in absentia* ir akivaizdu, kad apelianto perdavimo atveju jam nebus suteikta teisė į bylos persvarstymą arba teisė pateikti skundą, dėl kurių apkaltinamasis nuosprendis arba nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo galėtų būti panaikinta, apeliantas tvirtina, kad, jeigu vykdant EAO būtų nurodyta jį perduoti, būtų „*šiurkščiai pažeistas*“ EŽTK 6 straipsnis, taip pat Chartijos 47 ir 48 straipsniai ir kad šiomis aplinkybėmis pagal 2003 m. įstatymo 37 straipsnį prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turi atsisakyti jį perduoti.

- 12 Ministras šiuos pagrindus ginčija. Dėl nurodyto pirmojo pagrindo ministras tvirtina, kad, atsižvelgiant į 2017 m. gruodžio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Samet Ardic*, C-571/[17] PPU, EU:C:2017:1026 (toliau – *Sprendimas Ardic*), akivaizdu, jog procesas, per kurį apeliantas buvo nuteistas už antrąją nusikalstamą veiką, nei vėlesnis procesas, per kurį buvo priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, nėra „*teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“, kaip tai suprantama pagal *Pagrindų sprendimo* 4a straipsnį (2003 m. įstatymo 45 straipsnį); toks teisminis nagrinėjimas buvo

bylos nagrinėjimas Vroclavo *Śródmieście* apylinkės teisme, po kurio 2015 m. gegužės 29 d. jis buvo nuteistas ir jam buvo paskirta bausmė už pirmąją nusikalstamą veiką. Per tą bylos nagrinėjimą ir kiek tai susiję su tuo sprendimu Pagrindų sprendimo 4a straipsnio (2003 m. įstatymo 45 straipsnio) reikalavimai buvo visiškai įvykdyti, nes apeliantas atvyko į apylinkės teismą. Ministras pridūrė, kad vėlesnė teismo nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, priimta po to, kai apeliantas buvo nuteistas už antrąją nusikalstamą veiką, yra tik priemonė, susijusi su laisvės atėmimo bausmės vykdymo tvarka, ir neturi įtakos laisvės atėmimo bausmės, kuri apeliantui buvo paskirta anksčiau, kai jis buvo pripažintas kaltu dėl pirmosios nusikalstamos veikos, „pobūdžiui ar dydžiui“. Dėl nurodyto antrojo pagrindo ministras tvirtina, kad procesas, per kurį apeliantas buvo priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl antrosios nusikalstamos veikos ir vėliau priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, nėra svarbus sprendžiant, ar vykdyti EAO. Net jeigu EŽTK 6 straipsnis buvo pažeistas (bet ministras tokio pažeidimo nepripažįsta), dėl teisių gynimo priemonių turi spręsti išduodančiosios valstybės teismai (ir <...> prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turėtų daryti prielaidą, kad, jeigu apeliantas būtų perduotas, jis galėtų pasinaudoti veiksminga teisinės gynybos priemone); bet kuriuo atveju galimas pažeidimas nebuvo toks šiurkštus, kad galėtų būti laikomas pagrindu nukrypti nuo Pagrindų sprendime įtvirtinto bendro požiūrio, kad orderiai turi būti vykdomi.

Svarbios teisės nuostatos

2003 m. Europos arešto orderio įstatymas (su pakeitimais)

- 13 Iš dalies pakeistu [2003 m. įstatymu] Airijos teisėje įgyvendintas Pagrindų sprendimas.
- 14 2003 m. įstatymo 45 straipsnyje pasinaudota Pagrindų sprendimo 4a straipsnyje valstybėms narėms numatyta galimybe pasirinkti. Jame nustatyta, kad „*asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas, jeigu jis asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo paskirta bausmė arba priimtas sprendimas taikyti laisvės atėmimo priemonę, dėl kurio vykdymo buvo išduotas Europos arešto orderis, išskyrus atvejus, kai šiame orderyje nurodyta Pagrindų sprendimo, iš dalies pakeisto Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčiuose reikalaujama informacija*“. 3.1a, 3.1b, 3.2 ir 3.3 punktai atitinka 4a straipsnio 1 dalies a–d punktus (visas 45 straipsnio tekstas pateiktas šios nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priede).
- 15 2003 m. įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje nustatyta (be kita ko), kad:
„Asmuo pagal įstatymą neperduodamas, jeigu:

a) jo perdavimas būtų nesuderinamas su valstybės įsipareigojimais pagal i) [EŽTK] arba ii) [EŽTK] protokolus“.

Chartija

- 16 Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje nustatyta:

„Kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo būtų per kiek įmanoma trumpesnę laiką viešai ir teisingai išnagrinėtų pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kiekvienas asmuo turi turėti galimybę gauti teisinę pagalbą, būti ginamas ir atstovaujamas.“

- 17 48 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta:

„Kiekvienam, kuris kaltinamas padaręs nusikaltimą, užtikrinama teisė į gynybą.“

Pagrindų sprendimas

- 18 Pagrindų sprendimo 12 konstatuojamojoje dalyje (be kita ko) numatyta, kad sprendimas *„grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms ir principams, kurie pripažįstami Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir kurie atsispindi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos VI skyriuje“*.

- 19 Pagrindų sprendimo 4a straipsnyje (įtrauktame Pamatinio sprendimo 2009/299/TVR 2 straipsniu) nustatyta:

„Vykdančioji teisminė institucija taip pat gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę arba nutartį paskirti suėmimą, jeigu asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas sprendimas, išskyrus atvejus, kai Europos arešto orderyje nurodyta, kad pagal kitus išduodančiosios valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytus procesinius reikalavimus:

a) laiku:

- i) asmeniui buvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teismo nagrinėjimą, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, arba <...> kitomis priemonėmis <...>*

ir

- ii) asmuo buvo informuotas, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teismo nagrinėjimą;*

arba

- b) žinodamas apie numatomą teismo nagrinėjimą, asmuo įgaliojo advokatą, kurį paskyrė atitinkamas asmuo arba valstybė, jį ginti teismo nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teismo nagrinėjimo metu; arba*

c) jam įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

i) aiškiai nurodė, kad jis neginčija sprendimo;

arba

ii) per taikomą laikotarpį nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo,

arba

d) sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

i) po perdavimo jis bus nedelsiant asmeniškai įteiktas ir tas asmuo bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas;

ir

ii) bus informuotas apie laikotarpį, per kurį jis turi reikalauti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą, kaip nurodyta atitinkamame Europos arešto orderyje.“

Svarbi jurisprudencija

- 20 Teisingumo Teismas Pagrindų sprendimo 4a straipsnį išnagrinėjo Sprendime *Ardic*. Tame sprendime Teisingumo Teismas nurodė, kad, jeigu šalis pripažinta kalta dėl nusikalstamos veikos ir jai skirta laisvės atėmimo bausmė, o šios bausmės dalies vykdymas vėliau atidėtas taikant tam tikras sąlygas, sąvoka „*teisminis nagrinėjimas, per kurį buvo priimtas <...> sprendimas*“, kaip ji suprantama pagal minėtą 4a straipsnį, „*turi būti aiškinama taip, kad ji neapima vėlesnio proceso, per kurį šis atidėjimas atšaukiamas dėl minėtų sąlygų nesilaikymo probaciniu laikotarpiu, su sąlyga, kad pasibaigus šiam procesui priimtu sprendimu atšaukti atidėjimą nepakeičiamas iš pradžių skirtos bausmės pobūdis ar dydis*“.
- 21 Airijos teismai ne kartą nagrinėjo kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar turi būti atsisakyta perduoti asmenį remiantis 2003 m. įstatymo 37 straipsniu. Jurisprudencijoje akcentuojami atsisakymui taikomi aukšti reikalavimai. Sprendime *Minister for Justice / Stapleton*, [2007] IESC 30, [2008] 1 IR 669, *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas) nurodė, „*kad vykdančiosios valstybės narės teismai, sprenddami, ar priimti nutartį dėl perdavimo, turi remtis prielaida,*

kad išduodančiosios valstybės narės teismai „gerbs <...> žmogaus teises ir pagrindines laisves“, kaip reikalaujama Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 1 dalyje“ (70 punktas). Sprendime Minister for Justice and Equality / Celmer, [2019] IESC 80, [2020] 1ILRM 121, nagrinėtas atvejis, kai perdavimui buvo prieštaraujama visų pirma remiantis Chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi; jame Supreme Court nurodė, kad reikia atsižvelgti į tai, ar, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, būtų „iš esmės“ pažeista „jo pagrindinė teisė į teisingą bylos nagrinėjimą“. Teismas nurodė, kad šis kriterijus išplaukia iš 2018 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo (Didžioji kolegija) sprendimo L.M., C-216/18 PPU, EU:C:2018:586.

- 22 Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau EŽTT) jurisprudencijoje pabrėžiama, kad yra įtvirtinta nusistovėjusi esminė taisyklė dėl draudimo vykdyti teisminių nagrinėjimą ir priimti apkaltinamąjį nuosprendį *in absentia*, išskyrus atvejus, kai suteikiama teisė į bylos persvarstymą: sprendimai *Stoichkov prieš Bulgariją*, (9808/02) 44 EHRR 14, *Sejdovic prieš Italiją* (56581/00, 2006) ir *Othman prieš Jungtinę Karalystę* (8139/09) (2012) 55 EHRR 1. Susitariančiųjų šalių pareiga užtikrinti kaltinamojo dalyvavimą teismo posėdyje (pirmą kartą nagrinėjant bylą arba ją persvarstant) „laikoma vienu iš esminių 6 straipsnio reikalavimų“ (Sprendimo *Sejdovic*, 84 punktas). Sprendime *Othman* EŽTT pažymėjo, kad „teismo jurisprudencijoje nustatyta, kad sprendime dėl išsiuntimo (arba ekstradicijos) klausimas dėl 6 [straipsnio] gali būti keliamas tik jeigu prašančiojoje šalyje besislapstančio asmens atžvilgiu buvo akivaizdžiai paneigtas teisingumas arba iškilo tokia grėsmė“ (258 punktas). Be to, jis pažymėjo, kad „tam tikra neteisybė gali būti laikoma akivaizdžiu teisingumo paneigimu“, įskaitant „apkaltinamojo nuosprendžio priėmimą *in absentia* be galimybės vėliau iš naujo priimti sprendimą dėl kaltinimų pagrįstumo“ (259 punktas).
- 23 Pagal Airijos teisę „nėra nieko aiškiau už principą, pagal kurį tam, kad asmuo, kaltinamas padaręs nusikaltimą, galėtų pasinaudoti kuria nors iš Konstitucijos 38.1 straipsnyje, pagal kurį draudžiamas bet koks baudžiamasis procesas, išskyrus vykstantį „tinkamai pagal įstatymą“, garantuojamų teisių, jis turi žinoti, kada ir kur jis bus teisiamas“. (Sprendimas *O' Brien / Coughlan*, [2016] IESC 4, [2018] 2 IR 270, 8 punktas). Kaltinamojo teisė dalyvauti prieš jį pradėtame procese ir sekti jo eigą apibūdinama kaip „kaltinamojo pagrindinė konstitucinė teisė, kurią kiekvienas teismas privalėtų apsaugoti ir ginti“ (teisėjas F. Murphy Sprendime *Lawlor / Hogan*, [1993] ILRM 606, 610 punktas). Ši teisė apima teisę dalyvauti posėdžiuose, per kuriuos skiriamos bausmės, taip pat posėdžiuose, per kuriuos bausmės vykdymo atidėjimas gali būti panaikintas arba nuosprendis, kuriame numatytas bausmės vykdymo atidėjimas, gali būti pateiktas vykdyti. Vis dėlto teisė dalyvauti nėra absoliuti ir tam tikromis ribotomis aplinkybėmis jos gali būti atsisakyta.
- 24 Galiausiai apeliantas rėmėsi dar dviem EŽTT sprendimais – 2002 m. spalio 3 d. Sprendimu *Bohmer prieš Vokietiją* (37568/97) ir 2015 m. lapkričio 12 d. Sprendimu *El Kaada prieš Vokietiją* (2130/10) – kaip nustatančiais EŽTK 6 straipsnio taikymą sprendimams dėl nuosprendžių, kuriuose numatytas

bausmės vykdymo atidėjimas, vykdymo esant tam tikroms aplinkybėms. Visuose šiuose sprendimų teismas konstatavo EŽTK 6 straipsnio 2 dalyje numatytos nekaltumo prezumpcijos pažeidimą, kai bausmės vykdymo atidėjimas buvo panaikintas dėl to, kad atitinkamas asmuo padarė naują nusikalstamą veiką, ir šis sprendimas buvo priimtas galutinai neišsprendus kaltės klausimo per bylos nagrinėjimą atitinkantį EŽTK 6 straipsnio reikalavimus.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvai

- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas šioje byloje ([2021] IECA 209) priėmė išsamią nutartį ir šioje nutartyje išsamiai nurodytos priežastys, dėl kurių teismas mano, jog tam, kad jis galėtų priimti sprendimus dėl apeliacinių skundų, būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Tos nutarties kopija pridedama prie šios nutarties kaip **1 priedas**.
- 26 Šios bylos aplinkybės skiriasi nuo bylos, kurioje priimtas Sprendimas *Ardic*, aplinkybių keliais požiūriais. Kitaip nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju, aplinkybė, dėl kurios apeliantui skirta laisvės atėmimo bausmė už <...> [pirmąją nusikalstamą veiką] (kurios vykdymas, kitaip nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju, buvo visiškai atidėtas *ab initio*) tapo vykdytina, buvo jo paskesnis nuteisimas už antrąją nusikalstamą veiką. Tas apkaltinamasis nuosprendis buvo lemiamą aplinkybę, dėl kurios buvo nuspręsta panaikinti ankstesnei apeliantui skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimą. Kitas skirtumas yra tas, kad apeliantas, kitaip nei S. *Ardic*, neturėtų teisės būti išklausytas *ex post* (išskyrus teisę prašyti taikyti „išimtinėmis aplinkybėmis taikomą teisių gynimo priemonę“), jeigu jis būtų perduotas. Jeigu jis būtų perduotas, jis neturėtų teisės į su antrąja nusikalstama veika susijusios bylos persvarstymą, o dėl tos nusikalstamos veikos priimto apkaltinamojo nuosprendžio apskundimo terminas pasibaigė. Kol apkaltinamasis nuosprendis nėra panaikintas, nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo galioja ir jis turės atlikti laisvės atėmimo bausmę, dėl kurios prašoma ją perduoti.
- 27 Vis dėlto galima teigti, kad nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo buvo tik „sprendimas dėl prieš tai skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar taikymo“ ir kad nei ta nutartimi, nei apelianto atžvilgiu priimtu apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl antrosios nusikalstamos veikos nebuvo siekiama pakeisti jam už pirmąją nusikalstamą veiką skirtos laisvės atėmimo bausmės pobūdžio arba dydžio ir jie neturėjo tokio poveikio. Nors akivaizdu, kad nutartis panaikinti anksčiau nustatytą bausmės vykdymo atidėjimą turi reikšmingų pasekmių asmeniui, dėl kurio jis priimtas, Sprendime *Ardic* buvo konstatuota, kad toks sprendimas nekeičia bausmės pobūdžio ir dydžio. Tuo remiantis galima daryti išvadą, kad sprendimo, dėl kurio bausmė tampa vykdytina (nesvarbu, ar tai Sprendime *Ardic* nagrinėjamas sprendimas atšaukti lygtinį atleidimą nuo laisvės atėmimo bausmės prieš terminą dėl lygtinio atleidimo sąlygų pažeidimo, ar nutartis dėl ankstesnio bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo dėl vėliau priimto apkaltinamojo nuosprendžio, kaip šioje byloje aptariamam atveju), konkretus pobūdis neturi reikšmės.

- 28 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis taip pat mano, kad šioje byloje nurodytos aplinkybės yra daug glaudžiau susijusios su EŽTK 6 straipsniu (ir su Chartijos 47 straipsniu bei 48 straipsnio 2 dalimi, kurie taikomi aptariamu atveju, nes EAO yra Sąjungos teisės institutas) nei Sprendime *Ardic* aptartu atveju. Laisvės atėmimo bausmė už pirmąją nusikalstamą veiką yra vykdytina tik dėl to, kad apelianto atžvilgiu, jam nedalyvaujant, yra priimtas apkaltinamasis nuosprendis dėl antrosios nusikalstamos veikos ir dėl to priimta nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo. Nors nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo yra atskiras teismo sprendimas, atrodo, kad jos priėmimas yra formalumas: atrodo, kad dėl to, kad <...> [apeliantas] buvo nuteistas už antrąją nusikalstamą veiką, apylinkės teismas neturėjo diskrecijos ir privalėjo nurodyti vykdyti bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas. Taigi iš esmės būtent nuteisimas už antrąją nusikalstamą veiką buvo lemiamą aplinkybė, dėl kurios apeliantui skirta laisvės atėmimo bausmė už pirmąją nusikalstamą veiką, kurios vykdymas anksčiau buvo atidėtas, tapo vykdytina. Priešingu atveju nebūtų vykdytinos laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios asmenį būtų galima nurodyti perduoti pagal EAO. Šiomis aplinkybėmis apeliantas nurodė, kad taip, kaip šiuo atveju [Airijos] teismai nepripažintų ir neįgyvendintų kaltinamajam nedalyvaujant priimto apkaltinamojo nuosprendžio dėl antrosios nusikalstamos veikos (dėl Pagrindų sprendimo 4a straipsnio ir 2003 m. įstatymo 45 straipsnio nuostatų) (šiuo klausimu apeliantas atkreipia dėmesį į tai, kad Lenkija dėl nepaaiškintų priežasčių neprašo jo perduoti dėl tos nusikalstamos veikos), jie neturėtų pripažinti arba įgyvendinti to apkaltinamojo nuosprendžio tam, kad jis būtų perduotas dėl pirmosios nusikalstamos veikos.
- 29 Darant prielaidą, kad pagal Pagrindų sprendimo 4a straipsnį ir 2003 m. įstatymo 45 straipsnį draudžiama perduoti apeliantą, siekiant vykdyti išnagrinėjus bylą *in absentia* ir priėmus apkaltinamąjį nuosprendį dėl antrosios nusikalstamos veikos jam skirtą bausmę, būtų nenormalu <...>, jeigu jis turėtų būti perduotas, siekiant vykdyti jam už pirmąją nusikalstamą veiką skirtą bausmę, jeigu ši bausmė vykdytina tik dėl <...> to paties jam nedalyvaujant priimto apkaltinamojo nuosprendžio.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, Sprendime *Ardic* išnagrinėtoje EŽTT jurisprudencijoje, kaip antai Sprendime *Boulois prieš Liuksemburgą*, šis klausimas iš tiesų nenagrinėjamas. Sprendimas *Boulois* nesusijęs su bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimu dėl vėliau priimto apkaltinamojo nuosprendžio. Jis veikiausiai susijęs su Liuksemburgo kalėjimų departamento sprendimais dėl laikinojo paleidimo iš laisvės atėmimo vietų, lygtinio paleidimo ir nuteistųjų perkėlimo. O šioje byloje nekyla abejonių dėl to, kad EŽTK 6 straipsnis taikomas apelianto bylos nagrinėjimui, apkaltinamajam nuosprendžiui ir bausmės jam skyrimui už antrąją nusikalstamą veiką. Kaip jau buvo pažymėta, atrodo, kad tas apkaltinamas nuosprendis turėjo lemiamą reikšmę už pirmąją nusikalstamą veiką apeliantui skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimui. Iš esmės tas nuosprendis lėmė bausmės vykdymą.

- 31 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla abejonų dėl to, ar nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo yra taip glaudžiai susijusi su apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl antrosios nusikalstamos veikos, kad su tuo apkaltinamuoju nuosprendžiu susijęs EŽTK 6 straipsnio 1 dalies pažeidimas turi turėti pasekmių ir tai nutarčiai dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo. EŽTT sprendimai *Bohmer prieš Vokietiją* ir *El Kaada prieš Vokietiją*, ko gero, patvirtina tokį argumentą. Kitaip nei kalbant apie Sprendimą *Boulois* ir kitą jurisprudenciją, kuria remiamasi Sprendime *Ardic*, tie sprendimai buvo susiję su bausmės, kurios vykdymas buvo atidėtas, vykdymu dėl vėliau padarytos kitos nusikalstamos veikos. Nors aplinkybės skyrėsi, nes teismai priėmė nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo remdamosi kalte, nustatyta ne remiantis galutiniu apkaltinamuoju nuosprendžiu, priimtu išnagrinėjus baudžiamąją bylą (taigi, buvo pažeista EŽTK 6 straipsnio 2 dalis), taip, kaip sprendimuose *Bohmer* ir *El Kaada* aptartos nutartys dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo buvo neteisėtos, nes visos buvo grindžiamos kalte, nustatyta pažeidžiant EŽTK 6 straipsnio 2 dalį, apeliančio atveju nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo <...> yra neteisėta dėl to, kad ji grindžiama kalte (apkaltinamuoju nuosprendžiu dėl antrosios nusikalstamos veikos), nustatyta pažeidžiant EŽTK 6 straipsnio 1 dalį. Pastaruoju, kaip ir pirmuoju, atveju, ko gero, „*nepalanki aplinkybė, kuri <...> priylgsta sankcijai*“ – pagal pirmąjį apkaltinamąjį nuosprendį skirtos laisvės atėmimo bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimas – taikoma dėl „*naujos nusikalstamos veikos*“ (Sprendimo *Bohmer* 66 punktą).
- 32 Taigi, Sprendimus *Bohmer* ir *El Kaada* galima suprasti kaip patvirtinančius platesnį principą, pagal kurį, jeigu dėl vėliau padarytos nusikalstamos veikos siekiama įvykdyti bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas, sprendimas dėl vykdymo turi būti grindžiamas kalte, nustatyta nepažeidžiant EŽTK 6 straipsnio.
- 33 Dėl EŽTK 6 straipsnio pažeidimo šiurkštumo pažymėtina, kad, atsižvelgiant į EŽTT jurisprudenciją, asmens nuteisimas *in absentia* be galimybės vėliau iš naujo priimti sprendimą dėl kaltinimų pagrįstumo iš esmės gali būti laikomas „*akivaizdžiu teisingumo paneigimu*“, <...> taigi šiuo atveju šis klausimas gali būti keliamas remiantis minėtu 6 straipsniu sprendime dėl ekstradicijos (arba perdavimo). Pats Pagrindų sprendimo 4a straipsnis atspindi tą požiūrį: jame vykdančiųjų valstybių teismams aiškiai suteikiama teisė atsisakyti perduoti asmenį, jeigu „*teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“ (kaip ši sąvoka buvo išaiškinta) vyko *in absentia* esant aplinkybėms, kurios laikomos EŽTK 6 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Kaltinamajam nedalyvaujant priimti apkaltinamieji nuosprendžiai pagrįstai laikomi rimtu klausimu, kuris apima esmines baudžiamojo teisingumo nuostatas, pagrindines teises ir kuris gali būti pagrindas kraštutinei priemonei – atsisakymui perduoti asmenį. Pažymėtina, kad į Pagrindų sprendimo 4a straipsnio taikymo sritį patenkančiais atvejais vykdančioji valstybė neprivalo palikti EŽTK 6 straipsnio pažeidimų ištaisyti išduodančiosios valstybės teismams.

- 34 Dėl Pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalies taikymo srities prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui iš esmės apginti EŽTK 6 straipsnyje nurodytas prašomo perduoti asmens teises (ir Chartijos 47 bei 48 straipsniuose numatytas jo teises), sąvoką „*teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“ reikia suprasti taip, kad ji apima paskesnius baudžiamuosius procesus, per kuriuos priimamas apkaltinamasis nuosprendis, jeigu tas apkaltinamasis nuosprendis turi lemiamos įtakos bausmės, kurios vykdymas anksčiau buvo atidėtas, vykdymui, dėl kurio prašoma perduoti asmenį.
- 35 Nors taip būtų išplėsta tam tikro „*sprendimo*“, kaip tai suprantama pagal Pagrindų sprendimo 4a straipsnio 1 dalį, kategorija, ko gero, tai neturėtų neigiamos įtakos Europos arešto orderio mechanizmo veiksmingumui ir jam nepakenktų tokiomis aplinkybėmis, kai valstybės narės bet kuriuo atveju jau yra įpareigosios per savo baudžiamuosius procesus paisyti EŽTK 6 straipsnio 1 dalies. Taigi, neatrodo, kad tuo atveju, jeigu dėl vėliau priimto apkaltinamojo nuosprendžio bausmė, kurios vykdymas buvo atidėtas, tampa vykdytina, išduodančiajai valstybei tenka nepagrįsta našta nustatyti, kad prašomas perduoti asmuo dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas tas apkaltinamasis nuosprendis (ir, atitinkamais atvejais, posėdyje, per kurį paskirta bausmė), arba, jeigu jis jame nedalyvavo, kad buvo kitaip paisoma EŽTK 6 straipsnyje numatytų jo teisių.
- 36 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas negali pagrįstai daryti išvados, kad, atsižvelgiant į Sprendimą *Ardic*, akivaizdu, jog turi būti atmesti apelianto nurodyti prieštaravimai dėl perdavimo ir, atsižvelgdamas į kilusias abejones bei į tai, kad keliama klausimai itin svarbūs, taip pat į būtinybę aiškiai ir užtikrintai apibrėžti išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių atitinkamas su tuo susijusias pareigas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad reikia kreiptis į Teisingumo Teismą pagal SESV 267 straipsnį.

Prejudiciniai klausimai

- 37 Teismas pateikia šiuos klausimus. Atsižvelgiant į atsakymą į 1 klausimą, gali būti nebūtina atsakyti į paskesnius klausimus.

„1. Ar tuo atveju, kai prašoma perduoti asmenį, siekiant vykdyti laisvės atėmimo bausmę, kurios vykdymas buvo atidėtas ab initio, bet kurią vėliau buvo nurodyta vykdyti prašomo perduoti asmens atžvilgiu priėmus apkaltinamąjį nuosprendį dėl kitos nusikalstamos veikos, ir jeigu nurodyti vykdyti bausmę dėl to apkaltinamojo nuosprendžio yra privaloma, procesas, per kurį priimamas tas vėlesnis apkaltinamasis nuosprendis ir (arba) procesas, per kurį priimama nutartis dėl bausmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, yra sudėtinė „*teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas <...> sprendimas*“, kaip tai suprantama pagal Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR 4a straipsnio 1 dalį, dalis?

2. Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo išnagrinėti, ar procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis

apkaltinamasis nuosprendis, ir (arba) procesas, per kurį buvo priimta nutartis dėl baudmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, kurie vyko nedalyvaujant prašomam perduoti asmeniui, buvo vykdomas laikantis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio ir, visų pirma nustatyti, ar dėl to, kad prašomas perduoti asmuo nedalyvavo tame procese, buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą?

3. a) Ar 1 klausime aprašytomis aplinkybėmis, jeigu vykdančioji teisminė institucija padaro išvadą, kad procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl baudmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, buvo vykdomas nesilaikant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio ir, visų pirma dėl prašomo perduoti asmens nedalyvavimo buvo pažeista jo teisė į gynybą ir (arba) to asmens teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, vykdančioji teisminė institucija turi teisę ir (arba) privalo a) atsisakyti perduoti prašomą perduoti asmenį remdamasi tuo, kad toks perdavimas prieštarautų [EŽTK] 6 straipsniui ir (arba) Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniui bei 48 straipsnio 2 daliai, ir (arba) b) kaip perdavimo sąlygą nustatyti, kad išduodančioji teisminė institucija turi užtikrinti, kad prašomas perduoti asmuo po perdavimo turės teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turės teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, kiek tai susiję su apkaltinamuoju nuosprendžiu, dėl kurio buvo priimta nutartis dėl baudmės vykdymo atidėjimo panaikinimo?

b) Ar, kiek tai susiję su 3 klausimo a punktu, taikytinas kriterijus yra tai, ar prašomo perduoti asmens perdavimas iš esmės pažeistų [EŽTK] 6 straipsnyje ir (arba) Chartijos 47 straipsnyje ir 48 straipsnio 2 dalyje numatytas pagrindines teises, ir, jeigu taip, ar to, kad procesas, per kurį buvo priimtas paskesnis apkaltinamasis nuosprendis ir nutartis dėl baudmės vykdymo atidėjimo panaikinimo, vyko in absentia ir kad, jeigu prašomas perduoti asmuo būtų perduotas, jis neturėtų teisės į bylos persvarstymą arba teisės pateikti apeliacinį skundą, pakanka tam, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų padaryti išvadą, jog perdavus tokį asmenį tos teisės būtų iš esmės pažeistos?

Baigiamieji argumentai

- 38 Apeliacinės bylos nagrinėjimas stabdomas, kol ESTT priims sprendimą dėl šių klausimų. Atsižvelgdamas į tai, kad apeliantas šiuo metu yra paleistas už užstatą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad nėra reikalo prašyti šį prašymą išnagrinėti skubos tvarka arba taikant pagreitintą procedūrą.

<...>

PRIEDAS. 2003 M. ĮSTATYMO 45 STRAIPSNIS

45. <...> Asmuo pagal šį įstatymą neperduodamas <...>, išskyrus atvejus, kai yra išduotas Europos arešto orderis ir jame nurodyta informacija, kuri turi būti pateikta Pagrindų sprendimo <...> priede pateiktos orderio formos d punkto 2, 3 ir 4 papunkčiuose <...> kaip nurodyta prie šio straipsnio pridėtoje lentelėje.

LENTELĖ

d) Nurodoma, ar asmuo asmeniškai dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas:

1. ☐ Taip, asmuo asmeniškai dalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas

2. ☐ Ne, asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas sprendimas

3. Jei pažymėjote 2 punktą, pasirinkite vieną iš šių papunkčių:

☐ 3.1a. asmeniui buvo asmeniškai ... m. ... d. (metai, mėnuo, diena) įteiktas teismo šaukimas ir tokiu būdu jis buvo informuotas apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą, taip pat apie tai, kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

ARBA

☐ 3.1b. asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas teismo šaukimas, tačiau jis kitomis priemonėmis faktiškai gavo oficialią informaciją apie numatytą teisminio nagrinėjimo, po kurio buvo priimtas sprendimas, laiką ir vietą tokiu būdu, kad buvo aiškiai nustatyta, jog jis žinojo apie numatytą teisminį nagrinėjimą ir kad sprendimas gali būti priimtas, jei jis neatvyks į teisminį nagrinėjimą;

ARBA

☐ 3.2. žinodamas apie numatomą teisminį nagrinėjimą, asmuo įgaliojo savo pasirinktą arba valstybės paskirtą advokatą jį ginti teisminio nagrinėjimo metu ir tas advokatas iš tiesų jį gynė teisminio nagrinėjimo metu;

ARBA

☐ 3.3. ... m. ... d. (metai, mėnuo, diena) asmeniui įteikus sprendimą ir jį aiškiai informavus apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant pasitelkus naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, asmuo:

- ☐ aiškiai nurodė, kad jis neginčija šio sprendimo;

ARBA

- ☐ per nustatytą terminą nepareikalavo persvarstyti bylą arba nepateikė apeliacinio skundo;

ARBA

- ☐ 3.4. sprendimas asmeniui nebuvo asmeniškai įteiktas, tačiau:

— sprendimas asmeniui bus asmeniškai įteiktas nedelsiant po perdavimo

ir

— asmeniui įteikus sprendimą, jis bus aiškiai informuotas apie teisę į bylos persvarstymą arba teisę pateikti apeliacinį skundą, kurių nagrinėjimo procese šis asmuo turi teisę dalyvauti ir kurie suteikia galimybę bylą pakartotinai nagrinėti iš esmės, įskaitant naujus įrodymus, o po šio proceso pirminis sprendimas gali būti panaikintas, ir

— asmuo bus informuotas apie terminą, per kurį jis turi prašyti persvarstyti bylą arba pateikti apeliacinį skundą; šis terminas yra ... dienų.

4. Jeigu pažymėjote 3.1b, 3.2 ar 3.3 papunktį, pateikite informaciją apie tai, kaip įvykdyta atitinkama sąlyga.“